

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/171/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115205163
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2115205163.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členiek senátu Mgr. Renáty Gavalcovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s. r. o., Karadžičova 8, Bratislava, IČO 35831154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanému: C. T., narodený XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XX, F., o zaplatenie 1.548,58 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 16C/109/2015-42 zo dňa 10. marca 2016 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vrátane trov konania pred súdom prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie v časti istiny 177,15 eura zastavil, vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Mal preukázané, že účastníci dňa 08.10.2011 uzavreli zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej žalobca žalovanému poskytol úver 1.198,- eur, ktorý mal splácať v splátkach po 58,27 eura mesačne v počte 30 splátok. Žalovaný z dohodnutých splátok žalobcovi neuhradil nič. V danom prípade súd prvej inštancie zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je uvedená výška splátky istiny, úroku a poplatkov. Zákomom stanovené členenie na uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby veriteľ voči dlžníkovi neuplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Uvedené obsahové nedostatky majú za následok, že spotrebiteľský úver je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy považovať za bezúčelný a bez poplatkov. Žalobca tak nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani iných poplatkov. Zmluva je nezrozumiteľná a nejasná, neobsahuje však vyššie uvedené základné náležitosti zmluvy. Podľa § 4 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené, pretože táto zmluva neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 citovaného zákona a to najmä údaje o výške úroku, iných poplatkov, vrátane ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. spôsob výpočtu, tento úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto súd prvej inštancie vzhľadom na uvedené dôvody pre zamietnutie nároku nevyslovil neplatnosť a neprijateľnosť zmluvných podmienok. Z vykonaného dokazovania z predloženej úverovej zmluvy mal súd preukázané, že neobsahuje údaj o výške zmluvného úroku, výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, resp. o ich krytí platbou splátky. Úverové podmienky žalovaný nepodpísal. Nakoľko neboli účastníkmi platne dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy, je potrebné hľadiť na poskytnutý úver ako na bezúročný. S poukazom na uvedené súd považoval úverovú zmluvu pre absenciu základných náležitostí za absolútne neplatnú. V danom prípade bola žalovanému poskytnutá pôžička 1.198,- eur, z ktorej nič neuhradil. Takto zistený zostatok úveru bolo možné posúdiť len ako bezdôvodné obohatenie, keď prihliadol z úradnej povinnosti na premlčanie nároku a keďže nárok bol podaný na súd 11.03.2015 a žalobca zosplatnil úver dňom 01.04.2012 (žalovanému listom doručeným mu 27.03.2012 poskytol lehotu

troch dní na zaplatenie dlhu), bola žaloba podaná po uplynutí dvojročnej premlčacej doby počítanej od 01.04.2012 a uplynula 01.04.2014. Z uvedených dôvodov žalobu zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ustanovení Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb. - 497, § 499 - ďalej aj ObZ), ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj ZoSÚ - § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a)), Zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z.z. - ďalej aj ZoSÚ - § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, ods. 5, § 4 ods. 1, § 4 ods. 2, písm. a) až i)), ustanoveniami Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 - ďalej aj OZ - § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 565, § 3, § 37, § 39, § 41, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1), Zákona o ochrane spotrebiteľa (zákon č. 250/2007 Z.z. - § 5b). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý s ním nesúhlasil a poukázal na nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Nesúhlasil s uplynutím premlčacej doby, v danom prípade ani s tým, že by uplatňoval nárok titulom bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie predmetnú úverovú zmluvu nesprávne označil za absolútne neplatný právny úkon. Tento záver nemá oporu ani v zákone, ani v skutkovom stave. Úverová zmluva bola uzavretá riadne a platne v písomnej forme, úverovú zmluvu žalovaný podpísal a existencia tohto zmluvného vzťahu nie je medzi účastníkmi sporná. O všetkých náležitostiach zmluvy bol žalovaný upovedomený. Úverová zmluva spĺňa náležitosti vyžadované pre tento typ zmluvy zákonom a ani pre absenciu náležitostí úverovej zmluvy nie je možné túto označiť za neplatnú. Navyiac zákon pre prípadnú absenciu náležitostí zmluvy túto nesankcionuje absolútnou neplatnosťou, ale bezúročnosťou úveru pri splnení podmienok uvedených v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010. Toto rozhodnutie je pritom aj vnútorne rozporné, keď súd prvej inštancie označil úver za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu rozloženia úverovej splátky v členení na istiny, úroky a poplatky, ako i konečnej splatnosti úveru a výšky zmluvného úroku a následne zmluvu označil za absolútne neplatný právny úkon s nastolením režimu vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobca nesúhlasí s tým, že by bolo potrebné v prejednávacom prípade rozdeliť splátku istiny, splátku úrokov z omeškania a splátku poplatkov alebo vymedziť zložky úverovej splátky. Uvedený výklad rozloženia splátok, členia na istinu, úroky a poplatky priamo v základných náležitostiach úverovej zmluvy by predstavovalo rozpor s požiadavkou stručnosti, prehľadnosti, určitosti a zrozumiteľnosti základných náležitostí úverovej zmluvy. Uviedol, že vyjadrenie konečnej splatnosti úveru uvedením mesiaca a roku ju dostatočne určité a zrozumiteľné a pri uvedenom počte 30 mesačných úverových splátok je konečná splatnosť úveru 20.04.2014, čo zo zmluvy jasne vyplýva. Navyiac súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia odkazuje aj na ustanovenia zákona 258/2001 Z.z., ktorý na úverový vzťah založený zmluvou dňa 06.10.2011 nie je možné aplikovať. Uvedený nedostatok má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Poukázal na výklad preferencie v prospech platnosti právneho úkonu. Neexistuje zákonný dôvod pre označenie dotknutej úverovej zmluvy ako celku za absolútne neplatný právny úkon. V dôsledku nesprávneho právneho posúdenia a neplatnosti úveru aj nastolenia režimu bezdôvodného obohatenia je rozhodnutie súdu prvej inštancie nesprávne, keďže zmluva bola uzavretá platne, pričom predmetný nárok nie je premlčaný. Preto žiadal odvolaniu vyhovieť.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu bližšie písomne nevyjadril, samostatný odvolací návrh nepodal.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 - zákona č. 160/2015 Z.z. účinného od 1.7.2016 - Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP, použitého s odkazom na § 470 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania odvolania účinného zákona č.99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov - Občianskeho súdneho poriadku - ďalej aj OSP, akt. 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 OSP, akt. § 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťal (§ 201 a § 202 OSP účinného v čase podania odvolania s použitím § 470 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP aj § 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 212 ods. 1 OSP, akt. § 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

5. Odvolací súd považuje za potrebné z procesného hľadiska jeho rozhodovania poukázať na to, zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), účinným od 01.07.2016, bol zrušený

doterajší procesný predpis o konaní pred súdom - zákon č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Preto je ho v zmysle § 470 ods. 1 CSP potrebné aplikovať aj na toto konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Zohľadňujúc vzájomný vzťah ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej účinnosti procesnoprávných noriem (§ 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých odvolaní, ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (§ 470 ods. 2 CSP).

6. Predmetom tohto konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 16C/109/2015 je nárok žalobcu na zaplatenie 1.548,58 eura s príslušenstvom. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nároku žalobcu nie je možné poskytnúť autoritatívnu právnu ochranu, pretože zmluva uzavretá účastníkmi je neplatná, nárok je potrebné posúdiť ako bezdôvodné obohatenie a ide o nárok premlčaný, ktorý žalobca uplatnil na súde po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby.

7. Úlohou odvolacieho súdu bolo posúdiť, či skutkové, resp. i právne závery súdu prvej inštancie sú v súlade s obsahom spisu, i v súlade s platnou právnou úpravou k predmetu sporu sa vzťahujúcou.

8. Podľa § 132 OSP (účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

9. Podľa § 191 ods. 1 CSP (účinného od 1.7.2016) dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

10. Z napadnutého rozhodnutia a obsahu preskúmaného spisu vyplynulo, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav - nedostatočne ustálil obsahové náležitosti uzavretej zmluvy, ktoré náležitosti vyžadované zákonom v zmluve uzavretej medzi účastníkmi chýbajú. Nie je tak zrejmé, na základe akých skutkových okolností dospel k záveru, že zmluva je neplatná.

11. Súd prvej inštancie síce čiastočne citoval aj príslušné zákonné ustanovenia vzťahujúce sa k spotrebiteľským zmluvám, tieto však nezohľadnil a jasne a presne neaplikoval.

12. Súd prvej inštancie konštatoval, že účastníci uzavreli zmluvu dňa 08.10.2011, čo je za účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, napriek tomu vo svojom rozhodnutí citoval i ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. na predmetný spotrebiteľský úver sa už nevzťahujúce, súčasne citoval i relevantné ustanovenia platnej právnej úpravy a tak nie je celkom zrejmé, podľa akého právneho predpisu došlo k vyhodnoteniu, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti, aj preto je potrebné hľadiť na poskytnutý úver ako na bez úrokov a bez poplatkov. Následne súd prvej inštancie ale konštatoval, že v dôsledku absencie jej obligatórných náležitostí je zmluva absolútne neplatná, ktorý záver však je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) s použitím § 14 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Záver súdu prvej inštancie o tom, že zmluva je nezrozumiteľná a nejasná, nie je bližšie podložený. Na základe skutočností, že zmluva neobsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti ju vyhodnotil za absolútne neplatnú, bez bližšej konkretizácie, čo takto zostalo nejasné, prečo je zmluva absolútne neplatná. Pritom treba dať za pravdu odvolateľovi v tom, že zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch jednoznačne rieši chýbajúce náležitosti zmluvy uzavretej so spotrebiteľom o poskytnutí spotrebiteľského úveru a na základe nedodržania obligatórných obsahových náležitostí sankcionuje takýto úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou.

13. Žalobca vo svojom odvolaní aj poukazoval na nedostatočné a nepresvedčivé (ba až chaotické) odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie s prekvapujúcim konečným záverom o tom, že predmetná zmluva je neplatná a v danej veci nastal režim bezdôvodného obohatenia. Aj odvolací súd sa stotožňuje s tým, že vedený záver nie je ničím ani skutkovo, ani právne podložený.

14. Odôvodnenie rozhodnutia tak nezodpovedá ustanoveniu § 157 ods. 2 OSP, je nedostatočné, všeobecné, bez uvedenia dostatočných konkrétností vo vzťahu k preskúmanej zmluve. Uvedené skutočnosti spôsobili nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok odôvodnenia. Vydanie

nepreskúmateľného rozhodnutia je porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie, je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu. Účelom odôvodnenia rozsudku je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť zároveň aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní. Rozhodnutie vo veci odvolacím súdom by však za tohto stavu veci v celom rozsahu nahrádzalo prvostupňové rozhodnutie, čím by bola porušená zásada dvojinstančnosti súdneho konania. Posúdenie veci v rámci dvojinstančného súdneho konania je pritom súčasťou práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces.

15. Pritom podľa Stanoviska NS SR č. 2 zo dňa 3. decembra 2015 nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku. Odvolací súd dospel v prejednávacom prípade k záveru, že napadnutý rozsudok v podstatnom závere o neplatnosti spornej zmluvy neobsahuje žiadne vecné dôvody, preto ho treba považovať za nepreskúmateľné a tak nie je možné takéto rozhodnutie preskúmať v odvolacom konaní.

16. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

17. Pri aplikácii citovaného zákonného ustanovenia pôjde o prípady, keď súd prvej inštancie pochybil tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nejasné, rozporuplné, nekonzistentné a vzájomne si odporujúce, ktoré nevychádza zo žaloby, obsahu spisu a z predložených dôkazov.

18. S ohľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti z dôvodov uvedených v ustanovení § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Po vrátení veci súdu prvej inštancie sa tento opätovne oboznámi so zmluvou účastníkov, pričom ustáli, či táto spĺňa všetky obligatórne náležitosti, ktoré má zmluva v súlade s § 9 zákona č. 129/2010 obsahovať a z toho vyvodí v zákone presne pomenované právne dôsledky. Pritom termín konečnej splatnosti úveru sa v zmluve o pôžičke nachádza - termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 4/2014, kedy je potrebné zohľadniť, že po uhradení poslednej splátky v apríli 2014 mal zmluvný vzťah medzi účastníkmi skončiť. V zmluve je uvedená výška pôžičky, výška mesačnej splátky, ročná úroková sadzba, počet splátok, priemerná hodnota RPMN i hodnota RPMN. Po zohľadnení uvedených skutočností súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne a prípadne ak dôjde k záveru, že ide o zmluvu neplatnú, je povinný tieto skutočnosti bližšie vo svojom rozhodnutí špecifikovať, nielen s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka, ale i s poukazom na text zmluvy, ktorý môže byť podrobený súdnej kontrole, avšak vysvetlenie dôvodov neplatnosti musí byť individuálne, konkrétne, jasné a presvedčivé.

20. Súd prvej inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a s akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, príp. prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami účastníkov.

Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie sa má vzťahovať aj na príslušenstvo uplatňovanej pohľadávky.

21. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

22. Súd prvej inštancie následne vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 220 CSP náležite odôvodní. V novom rozhodnutí rozhodne i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).